

[Handelsministeren.]

lig Besked om, hvad dette Banknævn skulde udrette. Det var noget nyt, der her blev foreslaaet, og derfor kunde man heller ikke straks udforme, hverken i et Udkast til en Instruks eller paa anden Maade, for det høje Ting Bestemmelser om, hvorledes dette Banknævn vilde komme til at virke. Til at begynde med maatte man naturligvis i høj Grad begrænse dets Opgave, og dets Opgave vilde aldrig kunne udstrække sig til, at det inspektionsmæssigt kom til at virke sammen med Bankinspektionen. Men det kunde paa anden Maade have ydet Bankinspektionen en Haandsrækning og tjene til at bedre Forholdet mellem Bankerne og Bankinspektionen.

Men det har, som sagt, ikke været muligt at faa Bestemmelsen om Banknævnet opretholdt i Landstinget, den er udgaaet, og saa maa vi haabe paa, at det ad Aare bliver muligt at faa Sagen taget op til en fornyet Drøftelse.

Foruden denne Ændring i selve Bankloven er der i Aktieselskabsloven foretaget en Ændring, der vedrører Bankloven, nemlig Ændringen til § 91 i Aktieselskabsloven, i hvilken det hedder, at de Bestemmelser, der findes i Aktieselskabslovens § 42, 4de Stykke, om, at Regnskaberne skal indeholde Oplysninger om Omfanget af de Pantsætninger, der foretages, ikke gælder Bankerne. Det er en reel Ændring, men den er altsaa ikke foretaget i selve Bankloven, den er foretaget i Aktieselskabsloven.

Det er mit Haab, at Bankloven vil kunne være tilstrækkelig vejledende i sine Virkninger, ogsaa efter at denne Ændring er vedtaget i Aktieselskabsloven med Hensyn til dennes § 42, 4de Stykke. Jeg tror nu i og for sig ikke, at det var rigtigt at indføre denne Ændring i Aktieselskabsloven, hvorved Bankerne bliver undtaget fra Pligten til at give Oplysninger om Pantsætninger. Men paa den anden Side blev der gjort vægtige Indvendinger mod Bestemmelsen af rent formelle Grunde, og det højede Landstinget sig for, og det har jeg ogsaa maattet bøje mig for.

Jeg skal ikke følge det ærede Medlem Hr. Elgaard i Betragtningerne om, hvem der nu har sejret mest, hvorledes Forholdet har været med Hensyn til Hævdelsen af Principper. Nu er vi jo enige, og saa skal vi ikke strides. Banklovforslaget, saaledes som det nu foreligger, betyder efter min Opfattelse en saa væsentlig Ændring til det bedre i Forhold til den gældende

Banklov, at jeg kun med Tilfredshed kan anbefale at stemme for Lovforslaget, som det her foreligger til endelig Vedtagelse.

Selvfølgelig er ikke alle Lovforslagets Bestemmelser, som jeg har ønsket dem, det har jeg allerede givet Udtryk for her, og der blev ogsaa under Behandlingen her i Folketinget foretaget Ændringer i Forhold til det af mig fremsatte Lovforslag, som jeg ikke syntes om. Men som Helhed set er Lovforslaget, som det nu foreligger til Afstemning, acceptabelt. I Hovedsagen hviler Lovforslaget paa rigtige Principper, og jeg takker for den gode Medvirken, der har været vist fra alle Sider for at naa til det Resultat, vi nu er naaet til.

Det er mit Haab, at vore Bankers Ledere derefter vil lade sig lede af de samme Principper, der har været gældende for Rigsdagen ved Udarbejdelsen af Lovforslaget, saaledes at vi i Fremtiden ved den Bistand, som ligger i, at man har en god Banklov og en god Aktieselskabslov, kan undgaa i videst muligt Omfang saadanne Kalamiteter, som vi har haft i de senere Aar, saadanne Banksammenbrud, saadanne Svindlerier, kan jeg godt sige, som vi nu og da desværre har staaet overfor.

Selvfølgelig kan hverken Aktieselskabslov eller Banklov positivt forhindre, at der indenfor Bank- og Aktieselskabsverdenen kommer til at optræde Personer, der overhovedet ikke lader sig lede af Hensynet til, hvad der tjener Samfundet til Bedste. Men i det store og hele tror jeg, at baade Aktieselskabsloven og Bankloven nu har faaet en saadan Form, at de kan virke forebyggende og i videst muligt Omfang tjene Samfundet til Værn mod Overraskelser i det økonomiske Liv.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Tingets Medlemmer at stemme for Banklovforslaget, saaledes som det nu foreligger til Afstemning ved eneste Behandling.

Elgaard: Jeg er enig med den højtærede Handelsminister i, at nu er vi enige, og saa skal vi ikke strides. Det var heller ikke derfor, jeg fremsatte mine Udtalelser, jeg ønskede netop, at de skulde staa som retledende med Hensyn til hele Situationen i Banklovgivningsarbejdet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 111 Stemmer.